

El Crist desconegut

RAIMON PANIKKAR
UNA CRISTOFANIA

FRAGMENTA EDITORIAL

«Tot aquest univers, tot el que viu i es mou sobre la terra, és abraçat pel Senyor».

Isha-Upanishad 1

«Quan s'esdevingui la Cristofania, [que és] la vostra vida, llavors es produirà també la vostra epifania amb ell».

Pau (Col 3,4)

XAVIER SERRA NARCISO

Llicenciat en Filosofia, diplomad en Teologia i Ciències religioses

Exhaust per la frenètica actualitat i desorientat en l'exterioritat tecnocràtica, entro en una llibreria, santuari modern de recolliment, cercant aquell aliment de l'ànima que són les paraules vives xopes de sentit. En les lleixes ja hi veig l'edició catalana del nou tom de l'*Opera Omnia* de Raimon Panikkar, el segon dedicat al cristianisme, *Una cristofania*, que recull articles dedicats al cristianisme, i el llibre que es pot considerar la seva madura confessió de fe cristiana, *La plenitud de l'home*, tots escrits quan Panikkar ja s'havia retirat a l'atalaia de Tavertet. El prenc, el toco, m'assec, l'obro, repasso l'índex, el fullejo tot i comentant a peregrinar-hi seguint les petjades -experiències, místiques, profètiques- que Panikkar va deixant i que assenyalen aquells nous horitzons necessaris per sortir del *cul de sac* del món contemporani: «la qüestió -deia sovint Panikkar- no és si un altre món és possible, sinó que aquest és impossible». «L'espècie humana està en perill d'extinció, ja sigui per autodestrucció, ja sigui per deixar que la biosfera la destrueixi». Cal una *metanoia*, un canvi radical de ment, i «la cristofania del tercer mil·lenni sorgeix com una nova es-

«Cal una metanoia, un canvi radical de ment»

perança», que traspasa i va més enllà de la *cristiandat* (civilització) i el *cristianisme* (religió, pensament, ideologia), i que «constituïria la contribució cristiana a aquest canvi còsmic en l'aventura de l'univers, en la qual tots ens veiem implicats». *Jesús és el Crist* no és fonamentalment «una afirmació doctrinal o una convicció de la ment», sinó l'assenyament existencial d'obertura a l'Esperit perquè ens penetri, impregni, transformi: ànima, ment i cos. Sí, cos, per descobrir el «Crist còsmic, l'aspecte negligit pel catolicisme modern», que no ha vingut per salvar només ànimes sinó per «recapitular i restituir totes les coses en Ell, pa que dona vida al cosmos, fàrmac d'immortalitat». Un «Crist desconegut», símbol intercultural, amb formes i noms diversos en d'altres tradicions, que pot acabar del tot amb qualsevol «monoteisme tribal»: un sol poble, una sola civilització. Una «experiència triple de maduresa cristiana: el trobament amb Crist en el centre d'un mateix, en el centre de la comunitat humana i en el centre de la Realitat». «Igual com la teologia tradicional parla d'una *creatio continua*, podríem imaginar-nos una *encarnació contínua*, no solament en la carn, sinó també en les accions i esdeveniments de tota creatura. *Tot ésser és una Cristofania*». Surto al carrer amb el llibre, ple de paraules que em cremen a les mans, espurnes de sacralitat per a un món profà i profanat: «l'esperança no pertany al futur sinó a l'Invisible».